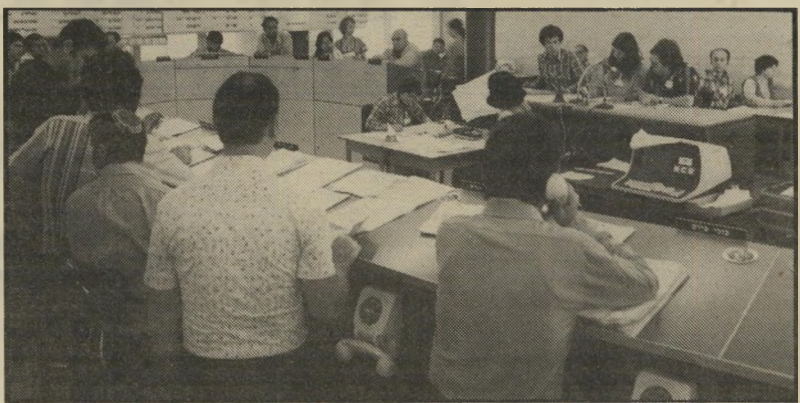

ריח יש, עשן אין

אז מה נשמע בבורסה? לא נשמע, חבל לשמוע, לא רוצים לשמוע. זה בורסה זה אמרו, רק תתפוס ריח של בחירות ויאללה, עולה ושוכחת לזרז. איפה ריח יש עשן אין. אמרו ותרד קצת, תעלה הרבה, איפה אמרו, יעשו רק תיקון טכני, והופלה למעלה. אבא שלהם תעזבו אותי ממנה. לא רוצה לשמוע בורסה ולא האמא של הבורסה. אני גמרתי עם המלעונה.

זה תיאור רברים נאמן של מי שהבורסה היתה נחמתו שנים ארוכות. הוא החזיר לה אהבה למרות תעוועיה, משכריה, נפתוליה. על הכל

אולסדהמיסחר בבורסה הישנה משנה מקום. משנה מזל

היה מוכן לסלוח. לא עזר. היא בגדה בו ואותות הכנידה צרבו קשות את כיסו, ליבו ואמונתו. השבוע האחרון היה גם הניסיון האחרון — והוא נכשל. זהו עזובים עוברים לצמודים. לדולר, למרד. מה שבטוח, בטוח.

הכל כמחירי מציאה. שיקנו בעלי העניין, אומר לי ברקוקר ותיק, אני נשברתי. צריך לדאוג ללקוחות, לקנות צמודים ולפעמים גם תפסים, כשהבנקים בגרעונות נזילות גדולים. אלה יותר

איך? איך? איך?

מי שהוא אמר שישאל, בניגוד לאמריקה, היא ארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות. בעיקר, ככל מה שנוגע לענייני המשק, או, אם תרצה, הכלכלה. הנה, יש לי כמה שאלות, שאותן לא שאלו במבחני המבוא לכלכלה ולכלכלת ישראל באוניברסיטות. כי גם שם לא יודעים כבר מה לשאול. בקיצור, אין, ועד עכשיו לא גילו, את התיאוריה הכלכלית המתאימה לנו.

יש לי כמה שאלות: איך-דה, שעל פי נתוני הלישבה המרכזית לסטטיסטיקה, ההכנסה הממוצעת לחודש היא משהו כמו מאה אלף שקל ברוטו שהם, נניח, 75 אלף נטו, איך זה שבי-375 דולר לחודש אסער להחזיק מכונית, לקנות בגדים במחיר שהוא כסול ממחירים בדולארים בחו"ל. לקנות מזון במחירי בחו"ל, לנסוע לחו"ל ולשלם מס-ניסיעות. ועל הכל לחסוך בסת"ם וכל היתר. איך?

איך זה שחותמים על הסכמי תוספת-זיקר בשמינו, נציגי האוצר, שגם הם בין מקבלי המשכורת, אומרים שההסכם פירושו שחיקת-שכר ריאלי של 15% עד 20%, ואיש לא קם. וכל אחד יודע בבתר ליבו שהשכר יוחל, אבל מה שהוא אינו יודע הוא, מה יקרה לחסכונותיו. איך זה שמדינה ענייה, הסמוכה על שולחנה של מעצמה, יכולה להעשיר את

הפיתרון של רבנו בנימימון השבוע

אזרחיה, להתקיים מחובות שהיא חבה לאותה מעצמה ולאזרחיה היא. להאיץ את האינפלציה לרמה של 400% ועדיין להישדר.

איך זה שההוצאה לביטחון בישראל היא יחסית הגבוהה בעולם, מסי-הכנסה הגבוה בעולם, האינפלציה מן הגבוהות בעולם, הריבית הריאלית הגבוהה בעולם, ועדיין כמעט הכל מתפקד באורח נורמלי וצמוד.

ושאלת השאלות היא, איך יוצאים מזה? ומי אמר שצריך לצאת מזה. יש פיתרון פשוט, שכבר רבנו משה כ"רמימון עמד עליו: מרביקים את ריוקנו, המתנוסס על שטר אלף השקל, על שטר של חמישה דולארים. וזה צריך לקרות השבוע. כי בעוד כמה חודשים, לכל המאוחר, נצטרך להדביק את ריוקנו של רוטשילד, הנריב הידוע, על שטר של דולר אחד.

הריח והמיסמכים נשארים טריים וכותחן-הצדפות עושה נפלאות

להרכיב את המיתקן הקטן הזה, בגודל של שתי חפיסות סיגריות אמריקאיות, זקוקים למברג ולפלאייר, ההפעלה כאמצעות מצבר המכונית. ההנאה כולה שלך וכל זה במחיר של 40 דולר בלבד.

ועכשיו נחזור למזון. מי שרגיל לאכול מזון-יי, מה שקרוי עכברית חדשה סי-פוד, ומאוד מתאוה לצדפות, מן הראוי שיצטייד בהמצאה האחרונה בתחום הימי: פותחן-צדפות. וכך מתאר המכשיר הנפלא: פותח צדפות במהירות, ביטחון ונוחיות רבה יותר מכל שיטה אחרת. ושוב למחיר: ארבעה כפחות ממאה דולר. מציאה של ממש.

ומשהו לילדים שטוב גם למבוגרים, והוא דרכי הכולבו, הקטן מסוגו בעולם: אופניים מתקבלים. נתחיל בגודל. 22.5 סנטימטר על 47.5 ס"מ, והיחיד בעל מיסגרת משולשת, עשויה צינורות פלדת אל-חלד, במקום מוט יחיד בדגמים אחרים.

האופניים תוכננו על-ידי מהנדס-יתעופה, נפתחים ומתקבלים בשניות, מאוחסנים, בקלות, כתא-המיטען של המכונית. המושב עשוי ויניל ומותאם לגובה הרצוי. כך גם הכידון. מתאים לרוכבי אופניים שגובהם מ-1.30 מטר ועד 1.95 מטר. מצויד בכל האביזרים של אופניים-חדרות גלילים, כולל מערכת-בלימה יעילה על שני הגלגלים, פנסים ומחזורי-אור, מינשא להפעלים מאחור, יריתי-מהלכים (שלוש מהירות) ועוד. כשהאופניים האלה בנסיעה, גודלם הוא זה: גובה — 105 ס"מ; רוחב — 32 ס"מ; אורך — 127 ס"מ. המישיקל: 12.7 קילוגרם. המחיר: 375 דולר ומחיר תיקיה-הנשיאה לאופניים המקופלות 24.5 דולר.

כדאי להביא אותו בחלקים, ארבעה לפחות, כדי להימנע ממכס. או, כמו שאומר מכר שלי: מי שיש לו להוציא על אופניים כאלה, שישלם את המכס.

וכרגיל, מי אם לא הכולבו המפורסם, הוא, הוא שבא לעזרתכם. מיתקן או מכשיר חדש, המיואב על-ידי הכולבו במיוחד מאיטליה: משמר מזון בוואקום (ריק). מה זה? דבר חכם. מערכת אריות ואקום מסייעת לשמור על הטירות, הריח והטעם, הצבע והעמידות וכמובן, הערך התזונתי, של מזונות שונים על-ידי הוצאת האוויר ממכלי-האחסון.

טוב לאיחסון ושימור כל סוג של מזון — בשרים, גבינות, דגים, סירות טריים, ירקות, שקדים ואגוזים, ארוז וקפה וגם שאינם מזון: מיסמכים, תשלילים (נגטיבים) קסטות-זידיא וכלי-כסף.

משאבת-זואקום, המחברת לשקית או לצנץ צנץ, יוצרת ואקום של 90% ואלה נסגרים הרמטית בשיטה מיוחדת, שאת ההסבר לה אינני מכין, והוא גם לא חשוב.

העיקר, השקיות העשויות מניילון / פוליאילן הן לשימוש חוזר. כך גם הצינצנות.

גם השקיות הנוספות והצינצנות הנוספות לא כלולות במחיר היסודי. המחיר 99.50 דולר ויש לכם בכית פטנט לא-נורמלי לשמור על טריות המיסמכים והגבינה הצהובה.

יש חדר גם בתחום הרדיו למכוניות: מגבר אותות אפיאם לרדיו של מכוניות. מי שאוהב לשמוע מוסיקה, המשודרת באפיאם, בשעת נסיעה, זה הרבר בשבילו, והמחיר נשמע טוב.

את המגבר מתקינים בין האנטנה לרדיו והוא כבר דואג להגביר פי שמונה את כל מה שקולטת האנטנה. המיתקן מגדיל את מוח-הקליטה ב-20% ומשפר אותה במאה אחוז.

וכאן באים כל מיני הסברים על מגיעת רעשים עצמיים ועל תפוקה גבוהה, שאני לא מכין בהם כלום. מה שעוד כתוב הוא, שכרי

המטלפן האלמוני, למה נבהלת?

זו לא הפעם הראשונה שמתקשרים אלי הביתה אלמונים. אומרים משהו, שצריך לברוק, ועד שאני מצליח לברוק, הסקופ הוא של משהו אחר. לא תמיד, לפעמים יש לי רק יום אחד שהות, אבל העולם הזה מפועי בעוד ארבעה או חמישה ימים, ואז, אני מתוסכל.

האחרון שעשה לי את הניכונות הזו, היה גם הוא אלמוני. אתה תדמור מהעולם הזה: כן, ומי אתה? לא חשוב, יש לי מה למסור לך. ראש אגף הכספים של... מה שמו, אני שואל, והוא ממשיך, בגלל תככים אישיים... מה אמרת שמו, אני שואל שוב, והוא כבר נשמע מפורז, ואומר: העניין עם ... והיחסים עם ... וטירה, סרק את השפופרת.

תארו לכם איזו ניכונות, אם אין שם שום דבר, אז מה הוא מצלצל, אבל אם יש משהו, אז... ראשית, תרשמו שאני הראשון שנודע לו על כך, ושנית, אני מבקש להבא מידע יותר מלא, לשתף בו את קוראיי. סוף סוף, זו המטרה, אני חושב. מי שיש לו מידע נוסף בנושא, מתבקש להתקשר, ומי שצריך להתחיל לפחד, שיתחיל.

החנייה דולארית, המחיר בשקלים

מה שחשוב הוא, שעד לפני שנה, לערך, היה מחיר החנייה בחניונים של לוד צמוד לדולר אחר. מאז שבוטלה הדולאריוציה, החנייה צמודה לשני דולארים.

מה אתה עושה מזה רעש, שאל-אמר מכר שלי. בסך הכל שני דולר, ואיפה המתנות שהביאו לך, זה כלום? זהו, עוד הוכחה שהמחירים הם בדולארים והשכר בשקלים. ועוד משהו: בנתב"ג אין לך ברירה. אתה חייב לחנות והמקום היחיד הוא בחניון.

אתם בוודאי חושבים שהספורט הלאומי שלנו זה לנסוע לחו"ל. לא מרויק, הספורט הלאומי שלנו הוא להסיע את הנוסעים לחו"ל לנתב"ג (נמל-תעופה כ"ר-גוריון, או, בקיצור, לוד) ולהחזיר אותם כשהם חוזרים.

מיור חניות בע"מ
פוסק מורשה 510685894

כרטיס חניה

כניסה וחניה חד-פעמית בנמל התעופה בן-גוריון

מגרש חניה זה מופעל בהתאם לטעם 5 לכללי רשות שדות התעופה רכב וחנייתו בנמל התעופה בן-גוריון, התשס"ב-2

המחיר: 350 שקל-כולל מע"מ
(המחיר עבור כניסה וחנייה רק בפגזש בו נרכש הכרטיס)

ראה טעבר לך תאריך:

1- תאריך № 07093

כרטיס-חנייה בנתב"ג
והמתנות שמביאים, זה כלום?

בין הראשונים שעמדו על תופעה מעניינת זו היתה רשות שדות-התעופה, שהיא רשות ממלכתית. כרי להיטיב עם קרובי וידידי הנוסעים והחוזרים, סודרו שני מיגרש-חנייה גדולים, למכוניותיהם של אותם קרובים וידידים. טוב מאוד.

בכניסה לכל חניון יש אפילו בוטקה עם גובה, הנוטל ממך את כספי החנייה ואפילו נותן לך בתמורה כרטיס חנייה, בכרטיס כתוב שהם, החברה ששכרה את הוכות לטפל בחניונים, אינה אחראית לכולם, מלבד עצם החנייה.

חוכמה קטנה מאוד. ועכשיו, עבור הכבוד הזה היא גובה, החל מן ה-10 כמאי, סכום של 350 שקלים, שהם שני דולארים של ארצות-הברית. לזכותה של החברה יש לומר שעבור סכום זה רשאי בעל המכונית להחנות את רכבו כמה שעות שירצה, אבל זו חוכמה קטנה מאוד. רוב רובם של החונים מסתלקים תוך שעה עד שעתים.

ביקשתי מכמה ממכריי לברוק מה קורה בנמל-תעופה אחרים. רוב המקומות החניון מקורה תחת גג, והמחיר לחנייה הוא בהתאם לאורך החנייה ומתחיל בשוה-ערך של דולר אחד לשעה או לשעתיים הראשונות.